

ridernes nuværende Lønningsvillkaar iøvrigt fandtes passende, har man ved Forflagene rettet sig herefter, saaledes at den foreslaaede Slutningslønning er lig den nuværende med Tillæg af Maximum for Procentindtægten, medens Begyndelseslønningen saavel i 1ste som i 2den Lønningsklasse er 100 Rd. mindre end Begyndelseslønningerne fortiden ere, naar det nævnte Procentmaximum tillægges samme.

I den foreslaaede Lønning er ligeledes indbefattet den Skovriderne af 1ste Klasse nu særlig tillagte Brændselsgodtgjævelse, som man ikke finder nogen Grund til at lade fremtræde som en særlig Lønningsdeel.

I een Henseende ere Skovriderne dog foreslaaede stillede heldigere end fortiden. Efter Forflaget ville nemlig Skovriderne i 1ste Lønningsklasse opnaae den største Slutningslønning efter 20 Aars Tjenestetid i denne Klasse, medens de efter Lov af 8de Decbr. 1859 § 3 først opnaae den efter en Tjenestetid af 25 Aar. Ved dette Forflag har man høvt for Die, at det er af særdeles Bigtighed for Statskovenes kraftige Bestyrelse, at Skovriderne ere raske og vørige Mænd og at de ikke forblive hensiddende i deres Embeder til en altfor seen Alder, og det er derfor rigtigt, at Dyrkning paa den største Slutningslønning, der for de fleste Skovridere bliver det højeste, de kunne opnaae, gjøres dem mulig i en nogenlunde ung Alder; og maa det i saa Henseende erindres, at Dyrkningen i første Lønningsklasse udskydes i Tiden ved den foreslaaede Forhøielse af Antallet af Skovridere i 2den Klasse.

Til yderligere Oplysning om Forholdet mellem den nuværende og den foreslaaede Lønningsmaade tjener en som Bilag vedføiet Sammenstilling.

ad § 3.

Hvorledes Forholdet stiller sig mellem de nuværende Skovrideres Indtægter af Lønning og Procenter og den dem efter Forflaget tilkommende Lønning, samt hvilke personlige Tillæg, der under Forudsætning af, at der ingen Personforandringer finder Sted, ville være at udbetale ifølge Bestemmelserne i denne §, viser den ovennævnte Sammenstilling, af hvilken

tillige fremgaer Nødvendigheden af det i Paragrafens Slutning tagne Forbehold, fordi de paagjældende Skovridere ellers ville blive fordelte ved Lovens Gjennemførelse.

ad § 4.

Eigesom der ved Finantsloven for 1869—70 er bevilget den nuværende Planteur ved Feldborg District et Tillæg af 100 Rd. aarlig til hans oprindelige Lønning af 600 Rd., saaledes findes det overhovedet rimeligt, at de, der ansættes i denne Tjeneste, have Afgang til Alderstillæg ligesom Skovridere og Skovfogder.

At de den nuværende Planteur tillagte Procenter, der ere en reen Ubetydelighed, ville bortfalde, naar Forflaget under denne § antages, er en Selvfølge.

ad § 5.

Forflaget om Skovfogedposternes Inddragelse vil findes begrundet i de ovenanførte almindelige Bemærkninger. Naar Inddragelsen er foreslaaet i værkstat efterhaanden ved indtrædende Vacance, da er dette begrundet deels i, at det vilde være altfor haardt mod de nuværende Skovfogder at affædige dem paa eengang, deels i, at der ikke ved Skovfogedposternes Omdannelse til Ophynsmændsposter opnaaes nogen saadan Besparelse, der kunde gjøre Forandringens øieblikkelige Gjennemførelse økonomisk rigtig.

Med Hensyn til det Antal af Skovfogder, der foreslaaes bibeholdt, skal man bemærke, at Ministeriet ikke har lagt nogen aldeles fast Plan for, hvilke Skovfogedposter der ville være at omdanne og hvilke der maatte vedblive, fordi en saadan Plan kan forudsæes i den lange Tid, der vil medgaae, inden den fuldstændig kunde bringes i Udførelse, at ville undergaae altfor mange Modificationer, til at den kan have nogen egentlig Betydning; men man har fundet det nødvendigt, at der gennemsnitlig beholdtes 1 Skovfoged for hvert Skovriderdistrict, og det er i Henhold hertil, at Tallet er sat til 21.

Da Skovfogdernes nuværende Lønningsvillkaar findes passende, ere disse foreslaaede